

وعده‌های UA

ما در برنامه‌ی بهبودی دوازده قدمی یاد می‌گیریم که درک شخصی ما از گذشته برای مان فایده‌ای در بر نداشت. به عبارت دیگر، عواملی که باور داریم مسبب کم‌درآمدی ما هستند نمی‌توانند به ما کمک کنند که زندگی مان را تغییر دهیم. هنگامی که ما در این برنامه با دیگران کار می‌کنیم، یاد می‌گیریم گذشته‌ی خود را رها سازیم و روی امروز و آینده تمرکز کنیم. روی گام‌های عملی و روی چشم‌اندازمان.

ما با حس شفقت، پذیرش خود را آغاز می‌کنیم و به این باور می‌رسیم که شایسته‌ی دستاوردهای بزرگتر و زندگی موفق‌تری هستیم. در نتیجه‌ی کار کردن تمام جنبه‌های برنامه، چشم‌انداز بزرگ زندگی ما کم‌کم به ظهور می‌رسد. ما خودمان را بهتر می‌شناسیم و به استفاده از استعدادهای حقیقی خود فکر می‌کنیم. ما به خودمان اجازه می‌دهیم که از زندگی چیزهای بیشتری بخواهیم و تمایل پیدا می‌کنیم قدم‌های لازم برای دستیابی به آنها را برداریم. در نتیجه، ما قادر خواهیم شد که چیزهای بیشتری به دیگران بدهیم، بیشتر در خدمت اجتماع مان باشیم و در چیزی بزرگتر از خودمان نقش داشته باشیم. گفته شده که **ما نمی‌توانیم مشکلات خود را با همان سطح آگاهی که آنها را ایجاد کرده است، حل کنیم.** از طریق کارکردن قدم‌ها، استفاده از ابزارها و خدمت کردن، تغییری در آگاهی ما رخ می‌دهد. ما سپاس‌گزاری بیشتر و سطح بالاتری از آرامش ذهنی و خویشتن‌پذیری را تجربه می‌کنیم. این هم‌چون بیداری از یک خواب عمیق به یک زندگی سرشار از آگاهی و ابراز شدن است.

کمیته ترجمه کم‌درآمدان گمنام